

23. neděle po sv. Trojici – předposlední v církevním roce: 19.11.17

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

📖 Ž 50,1.23 + uvítání: bohoslužby jsou časem děkování a zároveň časem hledání té cesty, na které smíme zakusit Boží spásu

🎵 441

Modleme se: Náš dobrotivý nebeský Otče, tobě jsme odpovědní za své činy, za svá slova i za své myšlenky, tobě jsme odpovědní za sebe a za svůj život. Ty se nás již dnes různými způsoby ptáš, zda jednáme tak, jak je to tobě milé, zda děláme, co máme, zda jsme neopomněli ty důležité a podstatné věci, jako je víra, naděje, láska, odpuštění, pravda, zbožnost a milosrdenství.

Jsme si vědomi, kolik z toho jsme zůstali tobě i svému pozemskému okolí dlužni. Prosíme, abys nám pro Ježíše Krista naše dluhy odpustil, neboť on za nás zaplatil výkupné nejvyšší.

Prosíme, naplň nás svým Duchem tak, abychom žili jako dobří správci tvé milosti, abychom z ní dokázali štědře rozdávat a tak množili tvou chválu po vší zemi: Sláva Otci ... Amen

🎵 Svítá 368

promluva – vyslání do NŠ (šaty / pokrývka hlavy dělá člověka?)

📖 1Te 5,4-11

🎵 136,1-3.21-23 (první tři a poslední tři sloky)

„Nám nadevše záleží na tom, abychom se líbili Pánu.“ (2K 5,9) Jak se tobě líbit nám můžeš dát poznat jen ty sám, Pane náš. Čiň si tak svým slovem, které dává poznání tvé vůle.

📖 L 16,1-8a

„Kolik jsi dlužen mému Pánu?“

„Sto věder oleje.“

„A jak to vypadá s tvým splátkovým kalendářem? Teď po sklizni už začneš vracet?“

„Letos dvacet tři věder, za rok taky. Mám to rozložený celkem na pět let.“

„Takže úroky jsou tři vědra ročně?“

„Přesně tak.“

„Inu, tak se koukej činit, ať je to bez problémů. Můj pán má rád ve věcech pořádek a na co má nárok, to si dobře ohlídá. A já mu v tom jsem vždycky k ruce. To si pamatuj. Takže po sklizni koukej dovalit dvacet tři věder oleje.“ – „Další.“ – „A kolik jsi dlužen ty?“

„Sto měr obilí.“

„No, to je taky pěkná porce. Jak je to s vracením?“

„Letos to vidím špatně. Moc se omlouvám, ale neurodilo se tolik, jak jsme čekali. Nejdřív sucho, že setba ne a ne vzklíčit. Pak kobylinky a pak zase sucho. Úroda je bídná, zrnka scvrklá. Nevím, jak přežijeme do příští sklizně a z čeho zasejeme na přesrok.“

„To mě ale vůbec nezajímá. Máš začít svůj dluh vracet. Kam bychom přišli, kdyby si všichni jen půjčovali a nikdo nevracel? Kolik dělají tvé úroky?“

„Pět měr obilí ročně.“

„No vidíš, tak to máme pět a dvacet měr pro letošek, které očekávám. Klidně si to můžeš půjčit někde jinde, to je mi jedno, ale mému pánu to splatíš. A pěkně nešizené míry! Na to si dohlédnu. Jinak ...“

„Co jinak?“

„Neptej se, jako bys nevěděl. Zabavení majetku, prodání rodiny do otroctví. Vězení pro dlužníky. Jo, hošánci, dluhy se musejí platit! To zkrátka jinak nejde.“

–

Takhle nějak to vypadá ve světě běžně. Takhle se chovají správcové majetku. Tedy měli by, pokud to nejsou tzv. tuneláři.

Možná právě proto nás, sestry a bratři, zarazí, že Ježíš vypráví své podobenství o správci majetku zásadně jinak. Nestaví nám před oči poctivého účetního, nesmlouvavě spravedlivého co se dohodnutých podmínek týče.

Naopak, my slyšíme o značné svévoli. O rozdávání z cizího, ze kterého, jak se říká, krev neteče. Správce to nijak nebolí, že se majetek jeho pána protiprávně ztenčuje. Falšuje směnky a úpisy a hledí při tom jen na svůj vlastní prospěch. Člověk by si pomalu odplivl, kdyby

o tom četl včera v novinách, jako že o podobných případech nemálo číst můžeme. Jenže my to čteme v Bibli, jsou to Ježíšova slova. Není to poradce pro ekonomické otázky. A to nás nutí se nad tím hlouběji zamýšlet.

Klíčová je ona otázka: „Kolik dlužíš mému pánu?“ Ta je jednak položena nám. Týká se našeho vztahu k našemu Pánu. K Bohu. A to je vztah zatížený dluhy. Mnoha dluhy. Taky jim někdy říkáme hříchy. „Kolik dlužíš svému Pánu, člověče?“

Každý můžeme vyjmenovávat desítky, stovky skutečností, které dlužíme svému Pánu. A mnohé z nich jsou už nevratné. Už jsme je jednou prošvihli a není a nebude druhá šance. Jen pachut' dluhu zůstává. Kolik jen toho je. A co s tím?

Právě v tom je evangelium, dobrá zpráva toho Ježíšova podobenství. Dlužní úpisy se snižují, umazávají, dluhy se ztenčují. Tíha dluhů je menší. To břemeno je z nás sňato. A ne naším přičiněním. Naše životní příběhy jsou přepsány a stále přepisovány odpuštěním.

Víc než provokativnost příběhu by nás tedy mělo zajímat, že se to týká nás, našich dluhů, že je odpouštěno právě nám.

A je to podobenství, které se týká Ježíšových učedníků, tedy zase nás, ještě jinak. Je nám také adresováno, protože jde o ukázkou toho, jak se mezi námi má šířit světlo Boží dobroty, jak se Boží království prosazuje už v tomto věku, v tomto našem světě, kde žijeme. Je to příběh návodný pro syny světla, aby věděli, jak si mají počínat. Totiž jako ten správce, který odpouští.

Možná namítnete, že se to může zdát být nemravné rozdávat z cizího. Na to lze odpovědět jen otázkou: A z čeho jiného, než z toho, co nám Bůh dává, máme rozdávat? Máme snad něco jiného, než co by bylo jeho? Jsme snad vlastníky něčeho, co Bohu samému nepatří? Jen to, co nám svěřil do správy, jen to máme k dispozici. A týká se to také odpuštění, zahlazování dluhů.

Stejně jako ten správce nemůžeme každý z nás odpustit všechny dluhy, ale právě že svým vlastním odpuštěním můžeme odkazovat na úplné a naprosté smazání všech dluhů, které nabízí náš Pán. Můžeme je vyhlášovat nejen slovně, ale máme je uskutečňovat, uvádět do

života, máme odpuštění osobně praktikovat.

Je dobré si povšimnout, že takové jednání je pochváleno, označeno za prozíravé, z pohledu Božího království a jeho věčného světla jako správné.

„Kolik dlužíš svému Pánu?“ Naštěstí snad ne tolik, kolik by to bylo, kdyby mi to přesně do haléře počítali.

„A kolik dluhů jsi sám umazal? Kolik jsi odpustil?“ Dobrá otázka. Zřejmým záměrem našeho Pána je totiž chválit ty, kdo právě takto jednají, kdo takto jdou jeho cestou. Amen

♪ 469,1-2.9-11 (první dvě a poslední tři)

Náš Pane Ježíši Kriste, tys nadějí pro celý náš svět a pro nás všechny, proto se u tebe přimlouváme a prosíme: Přijď se svou útěchou, smiluj se nad námi!

I když vyznáváme, že ve tvých rukou spočívají naši zesnulí, cítíme ve vzpomínkách na ně smutek a stesk. Ty znáš naši bolest. Prosíme za tvé uzdravení našich srdcí, daruj dobrý výhled k tvému cíli a naplnění, které jsi nám vybojoval a daroval.

I když vyznáváme, že ve tvých rukou je celý svět, cítíme obavy z budoucnosti, strachujeme se o tvé stvoření, které my sami ničíme a ohrožujeme. Ty znáš bezradnost mocných nebo jejich neochotu jednat, aby nemuseli dělat nepopulární kroky. Prosíme za prosazení dobré vůle, za naději pro budoucí generace, za vítězství odpovědnosti a lásky.

I když vyznáváme, že tvé slovo nás zasahuje, cítíme se mnohdy slabí a neochotní podle něj jednat. Ty znáš jednání každého z nás i našich církví a jejich představitelů. Prosíme, posiluj naši víru. Daruj nám jistotu tvé záchrany, inspiruj nás svým Duchem k novému životu již tady a teď, ať i skrze nás tvá láska proměňuje a činí všechno nové.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 560

ohlášky

📖 Ko 3,13

♪ 449

📖 Nu 6,24-26